

ninger ved en sådan form for regulering er yderst effektive?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 36 af Søren Kolstrup (EL) forkastedes, idet 4 (EL) stemte for, 92 (S, V, KF, DF, CD, RV, KRF, FRI og Mogens Andreasen (UP)) imod; 8 (SF) stemte hverken for eller imod.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 59:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af reglerne for godkendelse af ferskvandsdambrug.

Af Henriette Kjær (KF), Hans Christian Schmidt (V), Svend Aage Fauverholdt (DF), Ebbe Kalnæs (CD) og Thorkild B. Fransgaard (FRI).
(Fremsat 30/11 2000).

Forslaget sattes til forhandling.

Anden næstformand (Henning Grove):

Må jeg bede om ro i salen! Vi er i gang med forhandlingen om den næste sag.

Forhandling

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Forslaget går ud på, at regelgrundlaget for administration af ferskvandsdambrug bliver ændret og lempet, sådan at der bliver åbnet mulighed for, at dambrugsproduktionen i lighed med andre virksomheder alene bliver kontrolleret ved afløbskontrol. Den lempelse af kontrollen er jeg ikke enig i.

Det er ikke første gang, vi diskuterer spørgsmålet om, hvorvidt grundlaget for miljøregulering af ferskvandsdambrugene skal ændres. Senest diskuterede vi det i december 1997, hvor jeg orienterede Folketinget om ændringer af dambrugsbekendtgørelsen og det arbejde, jeg havde

bedt Miljøstyrelsen om at sætte i gang med hensyn til udarbejdelse af en vejledning i miljøgodkendelse af ferskvandsdambrug.

Med den reviderede dambrugsbekendtgørelse, som trådte i kraft i begyndelsen af 1998, blev det bl.a. muligt at imødekomme den del af dambrugserhvervet, der i forbindelse med miljøgodkendelse ønsker i højere grad at anvende udledningskontrol på deres dambrug.

Endvidere blev det muligt at tilgodese den teknologiske udvikling, der bl.a. er sket med hensyn til dambrug, der har reduceret vandforbruget og drives med recirkulation. Ligeledes blev det muligt at tage hensyn til de dambrug, hvor man ønskede en regulering på grundlag af den årlige udledning.

I tilknytning til udsendelsen af den reviderede bekendtgørelse blev der tillige udsendt en vejledning fra Miljøstyrelsen om miljøgodkendelse af ferskvandsdambrug.

Med den ændrede bekendtgørelse blev det således muligt at lade afløbskontrol indgå som vilkår for reguleringen af det enkelte dambrug og dermed supplere vilkåret for størrelsen af foderforbruget.

Med den viden, som vi havde dengang, skulle der 52 årlige prøver af dambrugenes indløbs- og udløbsvand til for nøjagtigt at fastslå størrelsen af udledningen.

Efterfølgende er Danmarks Miljøundersøgelser, som jo anbefalede de 52 årlige prøver, i en rapport, der udkom i begyndelsen af 1999, kommet med nogle forslag til prøvetagningsprogrammer, hvorefter der skal udtages et mindre antal prøver, men man skal lægge mærke til, at disse forslag forudsætter en lempelse af den statistiske sikkerhed, som ønskes af resultatet. Der er altså ikke tale om, at man ved at lave færre prøver kan opnå det samme resultat. Man får et mere usikkert resultat, hvis man tager færre prøver.

Det fremgår af forslaget, at der bør udtages mellem 9 og 26 prøver på årsbasis, alt efter hvilket sikkerhedsniveau man vælger.

Skov- og Naturstyrelsen har oplyst mig om, at den omtalte rapportes konklusioner og anbefalinger, for så vidt angår programmer til afløbskontrol, allerede supplerer det eksisterende regelsæt for miljøgodkendelse af dambrug, hvorefter der bl.a. skal fastsættes et loft over foderforbruget. Jeg mener, at vi skal holde fast i disse principper, fordi det giver den største sikkerhed for, at miljøet beskyttes bedst muligt. Det er i øvrigt en reguleringsform, som jeg arvede fra min for-